



Wrocław, 7 czerwca 2018 r.

recenzent:

prof. dr hab. Piotr P. Chruszczewski

### **Recenzja dorobku naukowego**

(w tym osiągnięć badawczych, dydaktycznych, organizatorskich i popularyzatorskich) oraz **wskazanego osiągnięcia** wynikającego z Ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym ... (Dz. U. nr 65, poz. 595 z późn. zm.) art. 16 ust. 2, z 14 marca 2003 r.

### **Pani doktor Katarzyny Molek-Kozakowskiej**

(Uniwersytet Opolski, Wydział Filologiczny, Instytut Filologii Angielskiej)

### **W ramach wstępu**

Ocenę dorobku Pani doktor Katarzyny Molek-Kozakowskiej piszę z wielką przyjemnością, bowiem stwierdzenie tylko, że jest on znaczny i w zupełności wystarcza do wystąpienia do odpowiednich szacownych gremiów o nadanie Habilitantce stopnia naukowego *doktora habilitowanego nauk humanistycznych* w dyscyplinie *językoznawstwo* byłoby dużym niedopowiedzeniem i niesprawiedliwością w stosunku do Habilitantki. Stąd już na wstępie oddaję honory Habilitantce, stwierdzając, że **przedstawiony dorobek naukowy jest dorobkiem wręcz modelowym, a tak dynamicznego i prowadzącego naukowo**

**zaawansowane badania pracownika jakim jest Pani doktor Molek-Kozakowska nie powstydziliby się najlepsza uczelnia na świecie.**

Piszę to, mając głęboką nadzieję, że Szanowne Władze Uniwersytetu Opolskiego raczą zdawać sobie sprawę z tego jak cennym pracownikiem jest dla nich Pani doktor Katarzyna Molek-Kozakowska oraz z tego, jak dużą przysługę robi Uniwersytetowi Opolskiemu, a w szczególności Instytutowi Filologii Angielskiej UO, w ramach którego funkcjonuje, pracując na rozpoznawalność IFA Uniwersytetu Opolskiego w świecie Nauki.

**Dynamizm rozwoju naukowego i organizacyjnego Habilitantki oraz Jej aktywność dydaktyczna, popularyzująca naukę i popularyzująca dobre praktyki badawcze**

Pani doktor Katarzyna Molek-Kozakowska jest absolwentką Instytutu Filologii Angielskiej Uniwersytetu Wrocławskiego, gdzie w 1998 roku uzyskała dyplom magistra filologii angielskiej (seminarium prof. dra hab. Zdzisława Wąsika). W 2006 r. Rada Wydziału Filologicznego Uniwersytetu Opolskiego nadała Habilitantce stopień naukowy doktora nauk humanistycznych w zakresie literaturoznawstwa na podstawie rozprawy pt. „Discursive Exponents of the Ideology of Counterculture on the Example of Poems by Allen Ginsberg” (promotorem rozprawy doktorskiej był dr hab. Andrzej Ciuk, prof. UO).

Pani doktor Molek-Kozakowska od 1996 r. jest zatrudniona w Instytucie Filologii Angielskiej Uniwersytetu Opolskiego; ponadto pracowała jeszcze w Nauczycielskim Kolegium Języków Obcych w Wodzisławiu Śląskim (2007–2009) oraz w Wyższej Szkole Filologicznej we Wrocławiu (od 2003 r. – jednej z najlepszych filologicznych uczelni

prywatnych w kraju, posiadającej prawa do doktoryzowania w dyscyplinie *językoznawstwo*).

W swojej rodzimej uczelni Habilitantka pełni liczne funkcje organizacyjno-administracyjne (między innymi: opiekuna naukowego Koła Naukowego LINGO oraz Koła Naukowego Brytanistów UO; członka Rady Wydziału Filologicznego UO; pełni funkcje w różnych wewnętrznych radach i komisjach powoływanych w UO; od 2014 r. pełni funkcję pełnomocnika Dziekana Wydziału Filologicznego ds. Jakości Kształcenia; od 2013 r. kieruje działaniami Rady Programowej kierunku *English in Public Communication*). Trzeba tutaj dodać, że do 2017 roku Habilitantka wypromowała 108 prac licencjackich oraz 39 prac magisterskich.

Doktor Molek-Kozakowska sama nawiązuje liczne kontakty zagraniczne (np. współpracując z zagranicznymi ośrodkami nad ich projektami naukowymi, finansowanymi przez zagraniczne ośrodki badawcze, zob. np. grant Czeskiej Narodowej Fundacji Naukowej GA 16-05484S, gdzie pełniła rolę głównego wykonawcy), podtrzymuje nawiązane kontakty i je rozbudowuje (zob. np. wręcz modelowo nawiązana i podtrzymywana współpraca z prof. drem Janem Chovancem z Departamentu Anglistyki i Amerykanistyki Uniwersytetu Masaryka w Brnie – publikacje, którymi owocuje ta współpraca są drukowane w najlepszych wydawnictwach na świecie, np. przez wydawnictwo John Benjamins w Amsterdamie), angażując do współpracy swoich kolegów i koleżanki oraz studentów. Powyższe zachowania *pro-jakościowe* i *intensywne* działania badawczo-organizacyjne doktor Molek-Kozakowskiej, jak można się domyślać, nie wszystkim się mogą się podobać. Dzieje się tak, bowiem w porównaniu z pracowitością, energią, skrupulatnością oraz nieustępliwością we wdrażaniu dobrych praktyk i utrzymywaniu

światowych standardów w podejmowanych przez siebie działaniach, doktor Molek-Kozakowska bywa odosobniona w różnych środowiskach, z którymi przychodzi jej współpracować, chociażby przez to, że może stawiać w nieciekawym świetle innych pracowników, którzy, powiedzmy delikatnie, są nawykli do wolniejszej pracy organizacyjnej i naukowej i raczej nie planują przygotowania wniosku habilitacyjnego.

Doktor Molek-Kozakowska od 2016 r. znajduje również czas na współpracę z polskimi i zagranicznymi ekspertami zajmującymi się komunikacją dobroczynności. Ponadto Habilitantka w zakres swoich obowiązków wpisała organizowanie i prowadzenie cyklicznych warsztatów i pokazów w ramach Opolskiego Festiwalu Nauki (od 2008 r.), ale też wyjazdowych warsztatów i pokazów dla gimnazjalistów i licealistów regionu opolskiego. Często jest zapraszana na wykłady gościnne przez duże polskie i zagraniczne uniwersytety. Niemal od początku swojej współpracy z Wojewódzkim Ośrodkiem Doskonalenia Nauczycieli w Opolu szkoli kadry nauczycielskie; prowadzi *tutoring* akademicki na rzecz zagranicznych studentów – studiujących w Uniwersytecie Opolskim i znajduje czas, nigdy nie odmawiając pomocy *pro bono*, żeby recenzować artykuły naukowe dla kilku polskich i zagranicznych wydawców oraz służy dobrą radą doktorantom (np. od 2016 r. została powołana jako promotor pomocniczy w jednym z przewodów doktorskich wszczętych na Wydziale Filologicznym Uniwersytetu Opolskiego. Promotorem w tym przewodzie jest dr hab. Dorota Brzozowska, prof. UO).

Od 2017 r. dr Molek-Kozakowska jest kierownikiem Pracowni Badań nad Komunikacją. Za swoją działalność naukową, dydaktyczną, organizacyjną oraz promocyjną Pani doktor Molek-

Kozakowska otrzymała liczne nagrody JM Rektora Uniwersytetu Opolskiego.

Jedynym poważnym zarzutem, który można formułować w kierunku Habilitantki jest brak wyraźnego i cyklicznego schematu organizacyjnego rozwijającego i promującego osiągnięcia jakiejś szkoły naukowej wywodzącej się z opolskiej anglistyki. Innymi słowy, dr Molek-Kozakowska nie organizuje żadnej cyklicznej konferencji naukowej, nie redaguje żadnej cyklicznej serii książek naukowych promujących oprócz swoich badań, jeszcze osiągnięcia koleżanek i kolegów. Trudno dokładnie określić czy fakt, iż ktoś z natury nie jest graczem zespołowym, tylko indywidualistą, jest pozytywny czy negatywny. Niemniej, dobrze byłoby rozważyć częstszą grę zespołową, która mogłaby też przynieść wymierne efekty w postaci zespołowych grantów badawczych dla Uniwersytetu Opolskiego, finansowanych np. przez NCN, FNP, czy inną instytucję tego typu.

### **Doświadczenie naukowe, osiągnięcie wskazywane jako kluczowe w dorobku naukowym Habilitantki oraz inna działalność podlegająca recenzji**

Na podstawie dorobku naukowego Habilitantki, można mówić o dynamicznie rosnącym wpływie jego Autorki na kierunek badań, którymi się zajmuje (wysoki Indeks Hirscha, wysoka liczba cytowań). Większość prac Pani doktor Molek-Kozakowskiej jest opublikowana w recenzowanych periodykach naukowych o wysokiej lub nawet bardzo wysokiej rozpoznawalności w renomowanych czasopismach naukowych.

Osiągnięciem naukowym, pt. „Językowy i retoryczny wymiar dziennikarstwa popularnego: propozycja metody badawczej i jej

empiryczna weryfikacja w krytycznej analizie dyskursu dwóch korpusów tekstów specjalistycznych”, na które wskazuje dr Molek-Kozakowska jest cykl szesnastu tematycznie powiązanych artykułów naukowych opublikowanych w latach 2012–2017.

W pierwszych wskazywanych w tym cyklu pracach Habilitantka przygotowuje grunt pod studium z zakresu krytycznej analizy współczesnego dyskursu dziennikarskiego, opartego o społeczną konstrukcję rzeczywistości i teorię „światów tekstowych”, mających odzwierciedlać pewną projekcję wizji zastanej rzeczywistości.

Z postawionego sobie zadania Habilitantka świetnie się wywiązuje. Po studium pilotażowym następuje przedstawienie przedmiotu badania oraz jego zestawienie z klasycznymi kategoriami występującymi w retoryce. Autorka tych prac celnie zauważa „niewidzialną retorykę”, manipulującą emocjami oraz różnymi środkami przekazu w celu wzmocnienia bodźca docierającego do odbiorcy. Dalej następują studia, gdzie materiał badawczy Habilitantki stanowią nagłówki w mediach cyfrowych (czyli chyba najczęściej czytane teksty we współczesnym świecie mediów). Kolejne ważne badania Habilitantki dotyczą sensacyjności przedstawianych informacji z perspektywy pragmatycznej, gdzie dr Molek-Kozakowska wskazuje na określone moce illokucyjne, makrostruktury semantyczne, formuły narracyjne oraz na inne środki realizujące funkcję interpersonalną i tekstową, które wiążą uwagę i wpływają na sposób percepcji treści odbiorcy.

W kolejnych pracach ze wskazywanego cyklu Habilitantka zajmuje się kluczem wykorzystania metafor w nagłówkach charakterystycznych dla dziennikarstwa popularnego i sposobami ich nadużywania w celu manipulacji odbiorem treści; modelami formowania informacji połączonych z elementami rozrywkowymi;

modelami formowania przyzwyczajęń czytelniczych i warunkowaniem odbioru treści na bazie wcześniej zbudowanego pierwszego wrażenia. Za kluczowe uważam dwa podzbiory prac wskazywanych przez Habilitantkę w opisywanym cyklu publikacji. Pierwszą grupą prac są publikacje teorii twórcze, które w niezwykle przenikliwy sposób opisują możliwości nadużycia i preparowania współczesnej komunikacji, kierowanej do odbiorcy często nienawykłego do głębszych analiz otaczającej go rzeczywistości pozawerbalnej. Drugą grupą oryginalnych prac badawczych, bardzo cennych dla nauki, są prace w których Habilitantka najpierw przeprowadza odbiorcę przez proces formowania swojej procedury badawczej a następnie na wielu przykładach, skrupulatnie i z wdziękiem tę procedurę przeprowadza uzyskując spektakularne efekty.

Podsumowując – dorobek naukowy Habilitantki, w tym szczególnie osiągnięcie naukowe, na które Habilitantka wskazuje, jest bardzo duży, jest uporządkowany metodologicznie i zdecydowanie stanowi znaczny wkład we współczesną naukę. Polecałbym Habilitantce, kiedy już opadnie kurz związany z jej awansem, zajęcie się zbudowaniem pracy monograficznej, w której czytelnik będzie mógł w jednym miejscu zapoznać się z zaproponowaną przez Habilitantkę metodologią, żeby ją móc dalej twórczo przysposabiać do analiz różnego rodzaju tekstów.

Habilitantka jest niezwykle częstym gościem krajowych i międzynarodowych konferencji naukowych, podczas których przedstawia swoje prace. Dr Katarzyna Molek-Kozakowska gromadziła doświadczenie badawcze, przedstawiając wyniki swoich badań w referatach i wykładach 71 razy; brała też udział (raczej niezbyt często) w komitetach organizacyjnych i naukowych konferencji (głównie organizowanych w Opolu, Warszawie czy Poznaniu). W ciągu minionej

dekady Habilitantka niemal zupełnie nie poświęcała czasu na staże w zagranicznych, czy krajowych ośrodkach akademickich. Niemal zupełny też jest brak informacji o nawiązywaniu, czy rozwijaniu kontaktów organizacyjno-badawczych z anglojęzycznymi ośrodkami naukowymi, które są uznawane w kręgach uprawianej przez Habilitantkę dyscypliny jako wiodące i opiniotwórcze.

Z mojego punktu widzenia Habilitantka nie brała też udziału w konsorcjach i sieciach badawczych (bycie uczestnikiem szkoleń i konferencji nie przekłada się automatycznie na to, że jest się czynnym uczestnikiem jakiegoś konsorcjum badawczego. Ma to pewnie swoje korzenie w tym, o czym już była mowa powyżej, otóż Habilitantka jest niezwykle zdolną i pracowitą badaczką, ale raczej obca jest jej gra zespołowa. Jestem przekonany, że do czasu złożenia następnego wniosku awansowego Habilitantka z przyjemnością nadrobi tę zaległość). Dojrzałego badacza łatwo poznać też po tym, że stara się przybliżyć swoim koleżankom i kolegom (niekoniecznie anglistom) to, co dzieje się na świecie w zgłębianej przez siebie dyscyplinie. Podobnie, jak już zostało zauważone, polskojęzycznych wykładów naukowych (nie mam tutaj na myśli prelekcji promocyjnych czy popularnonaukowych) Habilitantka ma na swoim koncie tylko kilka. Ten brak zapewne również z przyjemnością nadrobi do czasu złożenia następnego wniosku awansowego.

Pani doktor Katarzyna Molek-Kozakowska nie uczestniczyła w pracach zespołów eksperckich i konkursowych (wydaje mi się, że nie chodzi tutaj o udział w komisjach stypendialnych UO, o których Habilitantka wspomina w swoim wniosku); nie recenzowała też żadnych projektów międzynarodowych i krajowych. Jest natomiast członkiem kilku organizacji i towarzystw naukowych, bierze też udział



w komitetach redakcyjnych i radach naukowych kilku czasopism naukowych.

### **Podsumowanie**

Reasumując, przedstawiony mi do oceny wniosek Pani doktor Katarzyny Molek-Kozakowskiej, oparty o główne osiągnięcie naukowe, którym jest cykl prac pt. „Językowy i retoryczny wymiar dziennikarstwa popularnego: propozycja metody badawczej i jej empiryczna weryfikacja w krytycznej analizie dyskursu dwóch korpusów tekstów specjalistycznych”, uważam za kompletny, stanowiący o dojrzałości badawczej Habilitantki, istotny naukowo, który przekonująco świadczy – zgodnie z odpowiednią ustawą – o **znacznym wkładzie Habilitantki w rozwój współczesnego językoznawstwa, a co za tym idzie, uważam dorobek Habilitantki także za zdecydowanie wystarczający na to, aby wystąpić z wnioskiem o nadanie jego Autorce stopnia doktora habilitowanego nauk humanistycznych w zakresie językoznawstwa.**

**Z wyrazami szacunku,**



Piotr P. Chruszczewski